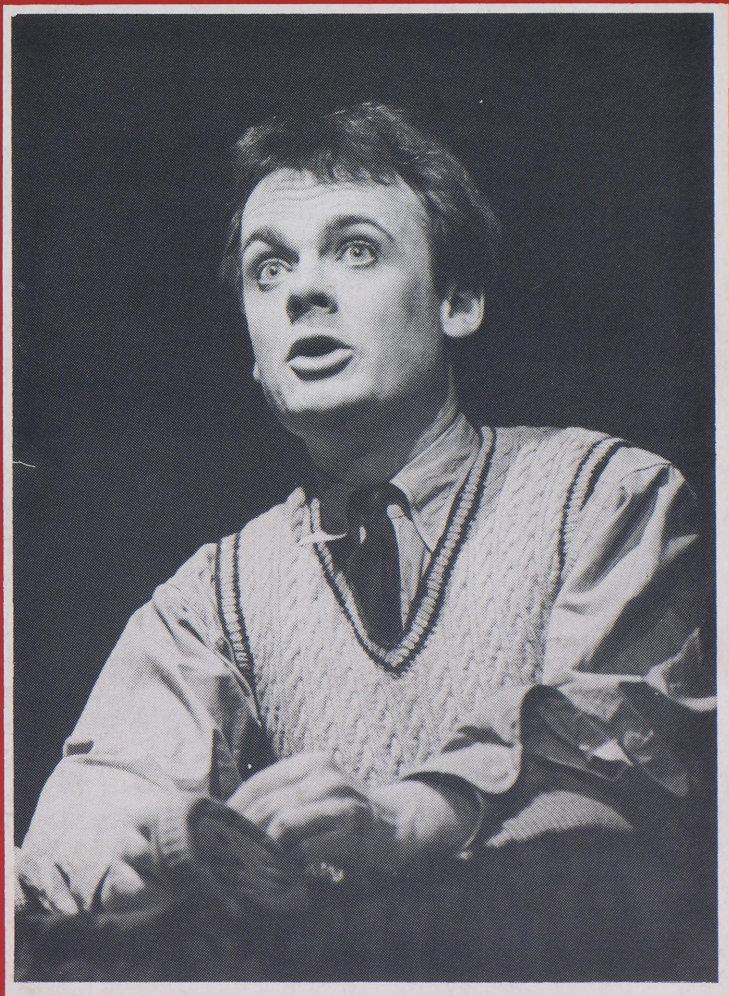
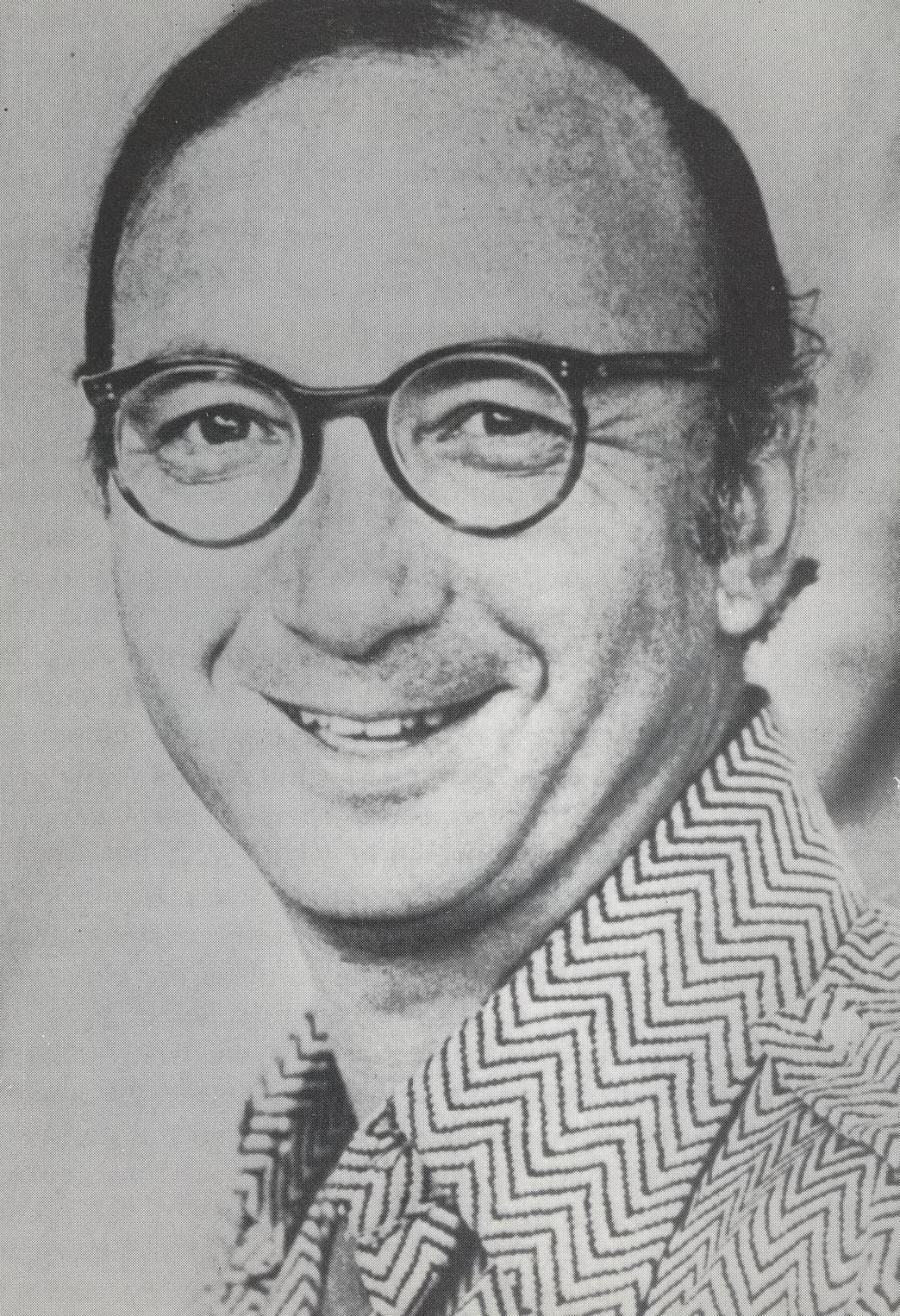

«Mine hemmelige memoarer»

OSLO
NYE

Mine hemmelige memoarer

arbeidet den amerikanske dramatikerne Neil Simon med i mange år før han var helt fornøyd. Men komedien hører ikke til den kategori som kjennetegner de fleste av stykkene hans. Den er ikke en såkalt «Neil Simon-komedie» med overveiende grad av løssluppen humor og skildringer av miljøer i dagens USA. Neil Simon har skrevet et stykke i en helt annen stil og handlingen lagt til de siste depresjonsårene i New York.

— Jeg kan ikke fordra å analysere stykkene mine, sier han. Når folk spør om «MINE HEMMELIGE MEMOARER» er komedie eller drama, stiller jeg dem isteden spørsmålet: Er livet en komedie eller et drama? Det er begge deler. Jeg ser ingen grunn til ikke å blande formene. Er du maler så maler du hva du ser — selv når det skjer i abstrakt form. Du må legge inn alle elementer. Det er også hva jeg har gjort i denne komedien. Neil Simon understreker at alle stykkene hans er basert på erfaringer og egne opplevelser, ikke nødvendigvis egne, men

de han har lagt merke til og har sympati for.

«MINE HEMMELIGE MEMOARER» er mer autentisk, fordi innholdet og miljøet er hentet fra hans egen oppvekst i New York. En god del av handlingen dreier seg om broren og ham selv. Alderen derimot er noe fortegnet. I stykket er Simon 15 år, men i virkeligheten var han ikke eldre enn 9 eller 10.

Selv med alle vanskelighetene og konfliktene i disse oppvekstårene skildrer Simon en uskyldig periode, og uskyldigheten er det dominerende element i stykket. På den tiden var det å diskutere seksualitet mellom 14—15 åringer en stor begivenhet. — Nå til dags, sier forfatteren, kan man kjøpe en videokassett og se to mennesker elske hverandre. Hvis du hadde lyst til å se en naken jente i 1937 og du var bare 15 år, var den eneste muligheten du hadde å stikke innom biblioteket og se på noen bilder av de innfødte på New Guinea i National Graphic Magazine.

I «MINE HEMMELIGE MEMOARER» er det egentlig ingen konflikter av stor betydning, mener Neil Simon. Det er dagligdagse hendelser som i de fleste menneskers liv, og slik han husker noen av dem.

— Det var et slag for min far at det var så vanskelig å greie husleien. Og mistet du 85 cent gjennom lommen var det simpelthen krise. En gutt idag kan gjerne miste BMW'en og likevel ha følelsen av ikke å ha tapt mer en 85 cent.

Eugene er fortelleren som binder handlingen sammen, men han er ikke hovedpersonen. Simon avviker denne gang fra å presentere en eller to skikkelser, som driver hele handlingen. Det er en familie det handler om.

— Etterhvert som jeg trengte inn i personene ble jeg klar over at hver enkelts skjebne var like viktig som alle de andres. Samtlige utgjør en slags helhet. En familie som holder sammen tross alle vanskeligheter.

Neil Simon

har hatt teatret som sin store kjærlighet helt fra han debuterte som dramatiker på Broadway i 1961. Og han har siden bevist det ved å være den ubestridt flittigste og mest etterspurte komedieforfatter i de siste årene.

Simon vokste opp under beskjedne forhold i et jødisk miljø i New York. I de fleste av stykkene hans finner man reflekser fra dette miljø transponert gjennom vittige situasjoner og en treffsikker og humørfyllt replikkunst.

Oslo Nye Teater har tidligere spilt tre av hans komedier. Først «To ess — og ingen dame», senere «Plaza Suite» og «Siste rødglødende elsker» — alle iscenesatt av Toralv Maurstad. Nationalteatret har også hatt Neil Simon på repertoaret — «Barfot i parken» og «Sunshine Boys».

Neil Simon har ellers skrevet tekstgrunnlaget for flere musicals: «Sweet Charity», «Promises. Promises» og «They're Playing Our Song», alle filmet. Men også originalmanuskripter for film og fjernsyn har båret hans navn.

For knapt et år siden kjøpte Neil Simon sammen med noen nære venner det tradisjonsrike Broadway-teatret Alvin på 52.

gate ovenfor Times Square og gav det navnet — Simon. Der kan multimillionæren presentere sine egne stykker uten å ta større hensyn til dem som investerer kapital i nye produksjoner. Foreløpig har han ikke måttet skifte program. «Mine hemmelige memoarer» har hittil vært oppført over 400 ganger på dette teatret.

Anne-Karen Hytten

som har iscenesatt «MINE HEMMELIGE MEMOARER» har vært knyttet til Oslo Nye Teater siden 1976, først som inspisient, senere som instruktør.

Anne-Karen Hytten er fra den bløde kyststripe, fra Grimstad. I 1/2 års lærerhøyskole med studier i drama, teater og film, Rudolf Steiner-seminar og dramalinjen på Romerike Folkehøgskole ga henne god bakgrunn for teaterarbeid. Den første selvstendige regioppgaven for henne var Knut Faldbakkens «Tyren og

Jomfruen» på Centralteatret. Forestillingen vakte betydelig oppmerksomhet og Festspillene i Lübeck valgte den til en av attraksjonene i Hansabyen. Av andre forestillinger som bærer Anne-Karen Hyttens signatur er den sterkt dramatiske «Innestengt» — også på Centralteatret, og komedien «Rita», som ble litt av et gjennombrudd for henne. Også barneforestillinger har hun hatt en lykkelig hånd med — bl.a. «Dyrene i Hakkebakkeskogen».

«Mine hemmelige memoarer»

(Brighton Beach Memoirs)

Komedie av NEIL SIMON

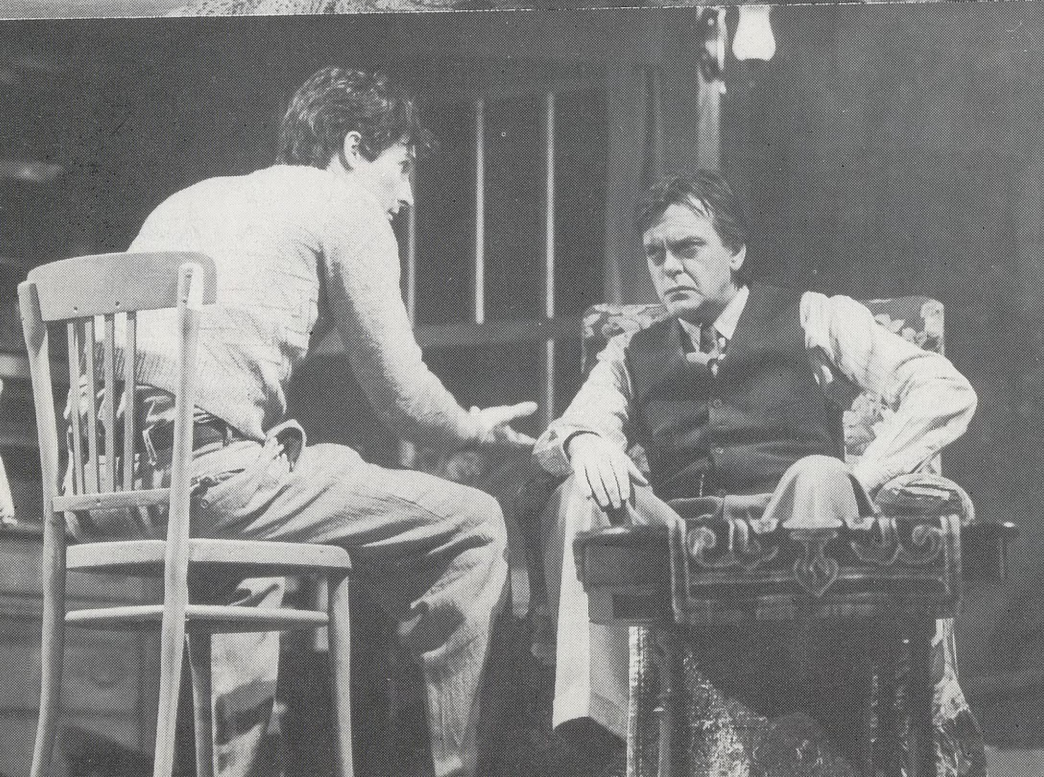
Oversatt av Elisabeth Thams

Regi ANNE-KAREN HYTTEN
Dekor ELMA GJENDEM
Kostymer INGER DERLICK
Musikk MAGNE AMDAHL
Parykker/sminke SVERRE NORWALLS

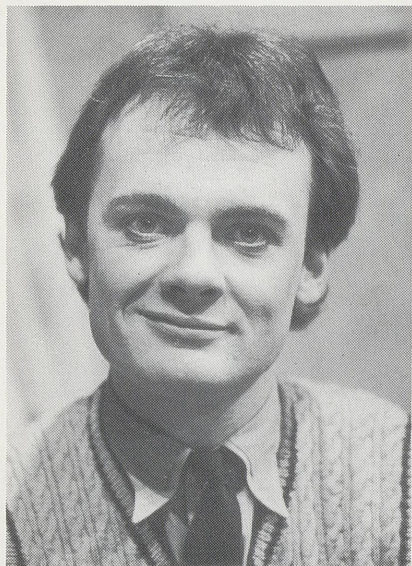
I ROLLENE:

Jack Jerome PER JANSEN
Kate Jerome SIDSEL RYEN
Stanley Jerome SVEN NORDIN
Eugene Jerome PER CHR. ELLEFSEN
Blanche Morton ELI ANNE LINNESTAD
Nora Morton KJERSTI HOLMEN
Laurie Morton PIA BORGLI

Inspisient ROGER FOSSUM
Suffli DIDI STIG

Per Chr. Ellefsen

— Eugene Jerome

gikk ut av Statens Teaterskole i 1977, var engasjert på teatret i Sogn og Fjordane i to år før han fikk oppgaver på Nationalteatret. Bl.a. spilte han der rollen som Peter i «Anne Franks dagbok». På Oslo Nye husker mange ham som sønnen i «Det er min vår i høst», som Morten Skogmus i «Dyrene i Hakkebakkeskogen», fra «Innestengt» for å nevne noen av rollene. Sist sommer spilte han i «Godspell» på ABC-teatret, og er ellers mye benyttet i radio.

Sidsel Ryen

— Kate Jerome

begynte på Det Norske Teatret etter Statens Teaterskole 1965. Hun var ett år på Oslo Nye — 1967—68, men gikk tilbake til Det Norske der hun arbeidet til 1973. Siden har hun vært knyttet til scenen i Rosenkrantzgt.

Sitt sangtalent har hun fått bruk for som den glade enke, som Eliza i «My Fair Lady» på Riksteatret, Adele i «Flaggermusen», som Maria i «West Side Story». Mange oppgaver har hun hatt på Oslo Nye, i Beatles-kabareten «Hallo. Adjø», den greske kvinnen i «Det er min vår i høst» og som Snehvit i teatrets store barneforestilling for å nevne noen.

Per Jansen

— Jack Jerome

er også utdannet på Statens Teaterskole. En av hans første oppgaver på Oslo Nye var i «40 karat». I flere år tilhørte han ensemblet på Hålogaland Teater før han kom til Trøndelag Teater og Fjernsynsteatret. På Oslo Nye har Jansen denne sesongen spilt i «Tyveri. Tyvera» og den unge døvelæreren i «Stillhetens barn». Også i radio og TV har han hatt mange oppgaver og på film-lerretet har vi sett ham som Ole Høiland.

Kjersti Holmen

— Nora Morton

kom til Oslo Nye direkte fra Statens Teaterskole og debuterte i Arild Felborgs «Mannfolk». Senere spilte hun tittelrollen i «Rita» og datteren i «Det er min vår i høst», også sendt som TV-forestilling. På Nationalteatret har hun gjestet i Peder W. Cappelens «Hvittenland». Kjersti Holmen har bl.a. fått Skoleteatrets pris og Per Aabels Ærespris for sine sceniske prestasjoner. Til sommeren skal hun spille en stor rolle i filmen «Orions belte».

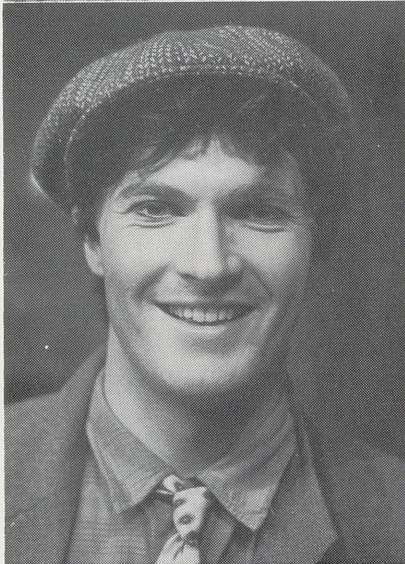

Eli Anne Linnestad

— **Blanche Morton**

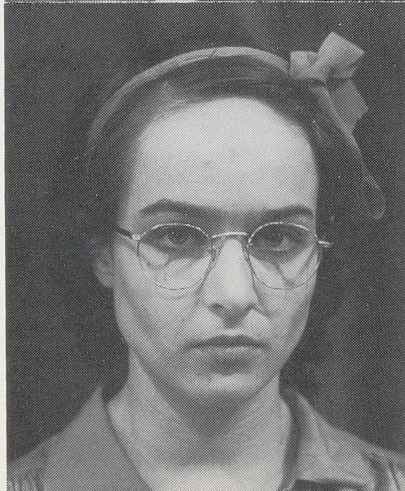
kom til Oslo Nye fra Statens Teaterskole i 1965 og har senere tilhørt ensemblet. Mange forskjellige oppgaver har hun løst, fra de senere sesongene i «Mannfolk», «Det er min vår i høst», og som moren i «Døtre». Men den oppgaven hun hittil har hatt størst utbytte av er uten tvil Josie i «Dampen».

Sven Nordin

— **Stanley Jerome**

ble engasjert til Oslo Nye fra sesongstarten 1981 etter utdannelse fra Statens Teaterskole. I løpet av de sesongene Nordin har vært knyttet til ensemblet har han bl.a. spilt Karl Tonning i «Når den ny vin blomstrer», «Pink, Pønk, Persianer», «Stillhetens barn». Senere i år skal Nordin være med i BBC's TV-serie om Robert Scott og Roald Amundsen. Ellers venter også oppgaver på den andre siden av Kjølen.

Pia Borgli

— **Laurie Morton**

jobbet som revisor i Fjernsynet før karrieren begynte i 1980. I kriminalkomedien «Svart makker» fikk hun en rolle som 12 åring. Hun avla prøve senere og ble engasjert til mange roller, vi nevner datterdatteren i Bjørg Viks «Døtre», venninden i «Stillhetens barn» og tusener av barn fryder seg over hennes Klatremus i «Dyrene i Hakkebakkeskogen».

OSLO NYE TEATERS PERSONALE

ADMINISTRASJON:

Barthold Halle
teatersjef
Arne Christiansen
intendant
Inger Lise Bruu Heger
forretningsfører
Reidun Asbjørnsen
lønningskasserer
Svanhild Kjærвик
bokholder
Marit Larsen
sekretær
Dag Simonsen
salgssjef
Marit Nordli
salgssekretær
Anne Winger
salgssekretær
Odd Andersen
arkivar
kunstnerisk
konsulent:
Kirsten Sørli
Anne-Karen Hytten
instruktør

SKUESPILLERE:

Bente Børsum
Per Christensen
Kjersti Døvingen
Per Christian Ellefsen
Unni Evjen
Kari-Ann Grønsund
Knut M. Hansson
Oddbjørn Hesjevoll
Willie Hoel
Bentine Holm
Sverre Holm
Kjersti Holmen
Per Jansen
Trond Lie
Per Lillo-Stenberg
Eli Anne Linnestad
Sven Nordin
Liv Osa
Helge Reiss
Sidsel Ryen
Finn Schau
Aud Schönemann
Sissel Sellæg
Marit Syversen
Ulf Wengård
Gard Øyen
Arne Aas

MUSIKERE:

Magne Amdahl
Finn Eriksen
Karl Johan Helgesen
Roy Hellvin
Bjørn Jacobsen
Jan Henry Thoresen
Leif Osen

TEKNISK

ADMINISTRASJON:

Per Horn
teknisk sjef
Harald Martin
produksjonssjef
Jack Juniszewski
produksjonsekretær

INSPISIENTER:

Roger Fossum
John Ellefsen
Bjarne Stensrud
Tom Andersen

LYD:

Erling Jørgensen

SUFFLØRER:

Birgitta Bjørnstad
Didi Stig
Kari-Laila Thorsen

REKVISITØRER:

Marianne Løkholm Lewin
leder

Ivar Grønhella
Ingrid Aas
Laila Hauge
atributtmaker

PAKLEDERE:

Liv Christensen
leder

Inger Marie Christensen
Marianne Forsberg

PARYKKMAKERI/

SKMKKE:

Sverre Norwalls
leder

Helge Bjørnå
Mikkel Stølen
Marie Therese Capello
Birgitt Haugå

MALERSAL:

Knud Stern Møller
leder

Bjørn Thomassen
Knut O. Solem

SNEKKERVERKSTED

Helge Paltiel
snekkermester

Frank Henie
Birger Thurn-Paulsen
Espen Østigård

SYSTUE:

Grethe Wang
kostymesjef

Lise Fjeld Sannes
leder

Trude Bergh
Eva Danielsen
Elbjørg Elvgang
Solveig Høst
Lise Marie Lyng

LYSAVDELING:

Tore Heldal
lysmester
Valter Nilsen
lysmester
Jarle Blesvik
John-Henning Brekklø
Harald Haugen
Sverre Odd Horge

SCENEAVDELING:

Finn Lewin
overscenemester
Bjørn Bergseth
scenemester
Trond Engbretsen
Juan Carlos Espinoza
Bogdan Kolakowski
Willy Kreim
Edwin Lyberg
Øvind Svarstad

BILLETTLUKE:

Ellen Stenrud
leder
Stein Fredriksen
Astrid Hoel
Agnes Korsen

GARDEROBE:

Ellen Horne
leder
Ebba Eikestad
Gerd Nygaard
Therese Olsen
Agnes Ruud

RESEPSJON:

Harriet Havnahl
Kari Midtsjø

KANTINE:

Tone Arde
leder
Unni Larsen
Cathrine Møller
Kitty Nilsen

RENGJØRING:

Hjørdis Bakken
leder
Darina Adamikova
Helena Nesterow
Reidun Jahn
Ingrid Sagen
Marie Selnaes

VAKTMESTER:

Jack Christiansen

CENTRALTEATERET:

Morten Arde
scene
Mari Alvim
lysmester
Ingrid Berg
rengjøring
Deva Bozic
rengjøring
Magnhild Christensen
rengjøring

Pearly Grindvold

rekvisitør

John Erik Jensen
scenemester

Ruth Olsen
bill. kass.

Mona Paley
garderobe

Tone Borghagen
garderobe

Liv Sørum
garderobe

David Siebert
lysmester

Bjørn Stensrud
bill. kass.

Jostein Sund
scenemester

Trond Sætre
lys

Agnes Tingstad
påkleder

Paul J. Valderhaug
scene

DUKKETEATRET:

Kjersti Germeten
dukkespiller

Stein Kiran
dukkespiller

Anne Lise Ruud
dukkespiller

Ragnhild Wang
dukkespiller

Knud Wiulsrød
dukkespiller

Kari Sundby
instruktør

Lars Rambøl
teknisk ansvarlig

Reidun Melbye
rengjøring

CHAT NOIR:

Lasse Arde
scenemester

Nils Magne Kjus
lysmester

Per Pedersen
lysmester

Arne Pettersen
scenemester

10g161977